

Teaterresa till Säfte - Billy Elliot, till slut!

Fullsatt var bussen som lämnade Arvika på söndageftermiddagen, Säfteoperans föreställning Billy Elliot denna höst var precis lika efterfrågad nu som förr. Under resan fick vi våra biljetter, och vi kunde läsa om föreställningen i programbladet.

Väl där i god tid bänkade vi oss högst upp i salongen. Här nedan ses vår "teaterfixare", Ingeborg Lykken, tillsammans med sin man Knud, och med styrelsekollegan Lars-Erik Eld sittande bakom.

Ensemblen består till stor del av ett många mycket duktiga barndansare/ barnskådespelare.

Dessa är uppdelade i två separata lag, som spelar vid olika föreställningar. Just denna kväll var den "programlagda" Billy sjuk, och den andre, Bruno Fovaeus från Göteborg, fick med kort varsel hoppa in i medspelarens lag. Det gjorde han med den äran! En fantastisk huvudrollsprestation, i skådespelet, men allra främst i dansen!

Det var också många andra som gjorde mycket bra ifrån sig, både barn och vuxna. Här ser vi dem alla.

BILLY ELLIOT THE MUSICAL

Som första semiprofessionella hus i Sverige har SäfteOperan, fått den stora äran att framföra musikalen BILLY ELLIOT! Musikalen *Billy Elliot* är, liksom filmen, en hyllning till konsten som kraft och inspiration att förvandla livet bortom ens vildaste drömmar. En livsbejakande musikal med musik av ingen mindre än Elton John!

Billy är en 12-årig pojke som växer upp i en gruvstad i 1980-talet's England. Staden befinner sig i förfall, och familjen har det svårt. Mamman är död sedan ett år och mitt i sorgen tvingas pappan och storebrodern kämpa för brödfödan medan en omfattande gruvstrejk präglar hela deras tillvaro. Som pojke förväntas Billy syssla med boxning eller något annat "manligt". Men när han på en boxningslektion råkar se flickorna träna balett i lokalen bredvid – så tänds det en låga inom honom! Men balett? Han kunde inte valt en omöjligare dröm.

Musikalen *Billy Elliot* bygger på filmen med samma namn och har blivit en lika stor succé. Den har spelats på Londons West End och på Broadway i New York och prisats med bland annat fyra Laurence Olivier Awards, tio Tony Awards och tio Drama Desk Awards.

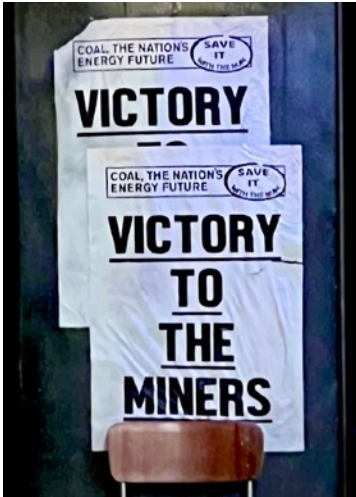
Musiken är komponerad av Elton John. Han hade inga problem att se parallellerna till sitt eget liv som talangfull arbetargrabb med konstnärliga ambitioner, när han skrev musiken till denna härligt livsbejakande dansmusikal.

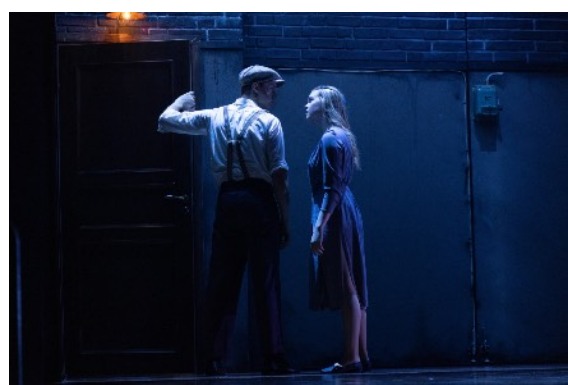
**BRUNO
FOVAEUS**

Billy Elliot

I första akten lärde vi känna de olika karaktärerna, och inte minst själva miljön. Prägad av oro för gruvans och samhällets framtid, oro för försörjning, strejk. Klasskamp och solidaritet, och så individens plats och (o)möjligheter mitt i detta. På bilden till höger nedan syns Billys storebror Tony, Simon Oscarsson.

Med flera korta scener/musiknummer bygger man fram komplexiteten i samhället. Ett nummer ganska tidigt som jag särskilt minns är "Mormors sång", där två unga dansare illustrerade det äktenskap som mormor, Sonja Söderqvist, besjög så starkt och uttrycksfullt.

Billys relation till udda kompisen Michael; Folke Kjellström, blev också som en egen liten historia i historien, tydlig i numret "Vara sig själv", - deras dans med jättekänningarna fastnade också på min näthinna. Men jag saknar bild på bild på det!

Det första mötet med danslärarinnan, Petra Nielsen, som blir viktig för Billy ser vi på bilden ovan. Billys relation till den döda mamman fick vi ta del av när han med "Brevet" från mamman i handen öppnar sig för danslärarinnan.

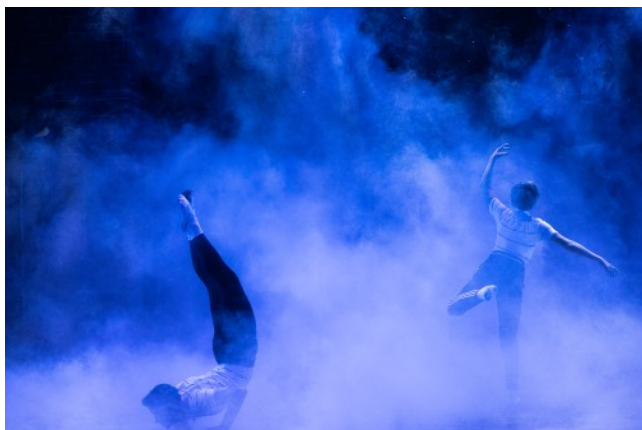
En annan stark scen är när första akten avslutas med Billys dramatiska och intensiva "Vredesdans", efter att hans första förhoppningar om audition grusats av pappans motstånd.

Under pausen serverades vi en maffig räkmacka och kaffe, mättande och god.

I akt två tätade dramatiken, och känslorna släpptes på för fullt. Efter julfesten, där pappa Jackie, Petter Andersson, framför en djupt känslösam sång om kärleken till och sorgen efter hustrun, där vänder historien. Scenen där danslärarinnan "läxar upp" pappan hjälper till att visa honom på komplexiteten i klass, solidaritet etc, men ännu ligger inte vägen till audition öppen... Storebrors känslor över pappans vändning svallar, likaså de strejkande jobbkompisarnas...

Musiken och dansen bär berättelsen vidare, bl.a. "Svansjön-Drömbaletten", "En stjärns kraft", - där är många scener med fantastiska danser.

Det blir förstås så småningom ändå audition i London för Billy, även den både dramatisk och dråplig. När han till slut får sitt antagningsbesked har han hela familjens stöd och välsignelse!

Det är inte bara starka känslor i föreställningen, där finns hela tiden väldigt mycket humor insprängt också! Många dubbelbottnade porträtt, många roliga kommentarer.

Musiken följde berättelsen, den fungerade väl, som god ljudkuliss. Det är dess uppgift. Personligen var det nog musiken jag ändå blev lite besviken över, jag tyckte att den saknade melodier som fastnade, något som jag hade förväntat mig. Men det är bara mitt tyckande. Elton John har alltid varit en gammal favorit för mig, och mina förväntningar var kanske fel för musikalformen? Kanske skulle jag också tycka annorlunda efter ännu en föreställning? Det är ofta så med musik.

Avslutningen var storslagen och lite annorlunda, och det blev givna stående ovationer. Säffleoperan ska vara nöjda och stolta över sin skapelse. Så tyckte jag, och jag tror att de flesta som var där håller med mig!

Alla bilder från föreställningen kommer från Säffleoperans egna pressbilder, och bilden på Bruno Fovaeus är tagen från programmet. De allra första bilderna från salongen är mina egna.

Vid datorn, Annelise Paulsen